

Godsstrafik ved Kallebostrand — jeg ser ikke, at den er fra nogen Side set forsvarelig. Jeg kunde have forstaaet, hvis man var gaaet i den modsatte Retning, jeg kunde have forstaaet, hvis man havde sagt: Vi etablere en Banegaard paa Østerbro, vi give den en passende Størrelse, saaledes at der er Udsigt til, at den kan modtage den Trafik, navnlig af Gods, som hele Udviklingen med logist Naturnødvendighed maa føre med sig, hvis ikke hele Havneanlægget derude er en Glasto. Jeg kunde forstaa, at man sagde: Vi etablere der det nødvendige, og forbeholde os af Kastellet's Grund, som Staten jo ejer, den nødvendige Plads til Udvidelse, og saa ombygge vi Personstationen paa den nuværende Banegaard, det skal Gud vide, den trænger til. Der er jo dog næppe nogen af de Herrer, der vil sige, at Personstationen paa den nuværende kjøbenhavnste Banegaard er en Pryd for Staden, eller er en saadan, at den i vore Dage er Danmarks Hovedstad værdig. Jeg kunde have forstaaet, hvis man havde sagt: Vi maa have en anden Ordning, vi maa have den ombygget, saa den bliver tidssvarende og saadan, at vi kunne være den befendt, for det Bindingsværksfor, man for nogle Aar siden stillede op foran denne, i Forvejen ikke meget fæne Facade, har i Virkeligheden bragt den til at blive nærmest et Monstrum. Jeg kunde forstaa, hvis man var gaaet den Vej, at man havde sagt: Lad os fordoble straks ved Anlægget af Østerbrobanegaarden Lokaliteterne for Godsstrafikken, og lad os saa tage Lyren ved Hornene og bygge en ny Personstation. Det tilbyder Willars Gunnis Projekt alt sammen for de 9 Mill., han vil anvende. Han tilbyder, foruden ny Maskinværksteder og en ny Klampenborgstation, at bygge en helt ny Banegaard, ikke alene tilstrækkelig til at fyldestgøre Kravene som Banegaard efter Nutidens Fordringer, men saa meget mere, at han tilbyder om trent 1 Td. Land Gulvareal paa første Sal til der at installere de administrative Kontorer, Generaldirektoratets Kontorer, som nu ligger strøede omkring ude paa Vesterbro i 2—3 forskellige Gader og i en hel Mængde Huse, og det kunde efter mit Skøn være ret naturligt og rimeligt, at man havde benyttet Lejligheden til at samle dem, naar man vel at mærke kan saa ikke alene anlagt en ny Personbanegaard, men som sagt kan saa mellem 13 og 14.000 Kvadratalen Gulvareal i øverste Etage til Raadighed for Administrationen uden nogen som helst Udgiftsforøgelse. Saa forekommer det mig virkelig, at de 9 Millioner, der er Tale om, havde været adskilligt bedre anvendte derpaa, end de

ere anvendte paa at tilvejebringe denne 120 Tdr. Land store Godsstation, som vi aldrig i Tviqhed kunne saa Brug for det halve af til Bestribelse af Godsstrafikken nede ved Kallebostrand. Smidlertid, jeg er, som jeg nys sagde, ganske paa det rene med, at det er fuldtændig ørkesløst at gøre nogen som helst Indvending mod, at det gennemføres, som jo Folketinget vedtog i For, Lands-tinget i Aar, og som Folketinget vedtager igen i Aar. Naar man ser paa Sagen reelt, staar den for mig som saa ulykkeligebringende, at jeg ikke kan tie, jeg ser meget godt, det er unyttigt at tale, man taler for døve Øren; jeg skal derfor ikke fordybe mig videre i denne for mig bedrøvelige Sag, som har i alt Fald det til Følge, at vi med logist og uimodsigelig Nødvendighed paadrage os Pligt til, naar nogle Aar ere gaaede, atter at udrede 15—16 Millioner til det samme Formaal; det er en given Sag, at naar vi begynde i den Grad bagvendt som her, maa vi med tvingende Nødvendighed fortsætte inden ganske kort Tid. Jeg ser heller ikke, at det er forsvareligt at belaste den kommende Generation, som man nu, idet man enes om Statslaan, er saa glad ved at kunne styde Udgiften over paa, i en saadan Udstrækning, som man nødvendigvis vil komme til, naar man ikke skal lade andre nødvendige Reformere ligge stille, bare for at bygge Banegaarde i København i de nærmeste Aar. Jeg ser ikke nogen Rimelighed for, at den nærmeste Generation vil blive heldigere økonomisk stillet end den nuværende. Jeg vil være ærede Medlemmer overordenlig meget taknemlig, som ere Optimister nok til at tro paa noget saadant, om de ville give mig et Fingerring om, hvad de tænke paa, naar de tro, at den næste Generation i økonomisk Henseende vil blive heldigere stillet end den nuværende. Jeg skal ikke indlade mig paa her at udvilde, hvorfor jeg har den Overbevisning, at det ikke sker. Tværtimod, jeg tror snarere det modsatte, men her er ikke Tiden og Stedet til at udvikle dette nærmere. Jeg har den bestemte Overbevisning, at den økonomiske Deladence, som vi staa i, staa vi kun i Begyndelsen af. Det er min bestemte Overbevisning desværre, at de Forhold, der have bragt os til at staa der, økonomisk set, hvor vi nu staa her i vort lille Land, ere af en saadan Natur, at der er langt større Sandsynlighed for, at det bliver værre i Fremtiden end bedre, og jeg gad vidst, hvem der har Fantasi nok til at kunne pege paa noget eneste Ulyspunkt og sige: Naar det og det sker — og det sker ret snart — saa vil der komme en Bedring. Jeg kan ikke se det og vil se den, der kan det. Jeg tror ikke,